خبر

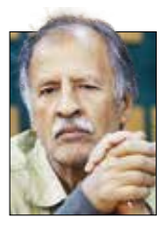
«تصویر دهم» برندگانش را شناخت

مراسم اختتامیه سومین رویداد فیلم کوتاه «تصویر دهم» با مدیریت مجید مجیدی شنبه‌شب نوزدهم اسفند با حضور تعدادی از سینماگران کشورمان در مجموعه «کوشک باغ هنر» برگزار شد. محمد رهبر، دبیر سومین رویداد عاشورایی تصویر دهم در این مراسم گفت: چهارمین دوره رویداد عاشورایی شب دهم برخلاف دوره‌های قبل با پایان این اختتامیه آغاز می‌شود. ما تصمیم داریم در اولین قدم با حمایت عتبه مقدسه حسینی، دبیرخانه این رویداد را به کربلا منتقل کنیم. در این راستا علاقه‌مندان می‌توانند تا خرداد ۱۴۰۳ آثارشان را به دبیرخانه ارائه دهند. البته به‌زودی فراخوان این رویداد هم بعد از ماه مبارک رمضان منتشر می‌شود. مجید مجیدی، کارگردان و مدیر هنری رویداد تصویر دهم در این مراسم گفت: بسیار خرسندم که شاهد سومین رویداد تصویر دهم بودیم. البته وقفه ناخواسته‌ای پیش آمد اما امروز توفیق داشتیم این دوره را به خوبی برگزار کنیم. خرسندی بیش از حد من برای این است که آثار این دوره از غنای بسیار ارزشمندی برخوردار بودند. در ادامه این مراسم برگزیدگان به این شرح معرفی شدند: جایزه اول (فیلم برگزیده): فیلم «کوه سفید» به کارگردانی مهرداد حسنی. جایزه دوم: فیلم «مرثیه ناتمام» به کارگردانی احمد حیدریان. جایزه سوم: فیلم «نبض الاربعین» به کارگردانی شادی زیدان از کشور لبنان. جایزه ویژه هیات داوران: فیلم «نذری» به کارگردانی نیما نادرپناه.

دوشنبه‌نوشته‌ها

محمدتقی فهیم | منتقد سینما

سرگرمی مذموم نیست؛ ابتذال محکوم است

نگارنده همواره طرفدار سرگرمی بوده و هستم. معتقدم کشورهای دارای صنعت سرگرمی، ملتی سرپا و شاداب دارند. حذف سرگرمی از هنر حذف زندگی را در پی دارد. هنر اساسا وقتی موفق است که بتواند در درجه اول مخاطبش را سرگرم کند. معروف‌ترین و ماندگارترین فیلمسازان جهان آنهایی هستند که در سرگرم‌سازی توفیق داشته‌اند. ارزش قائل شدن برای سرگرمی باعث و بانی جریانی در سینمای غالب جهان شده است که در کنار کمدی‌سازان، جدی‌سازان هم در کار سرگرم‌سازی بوده‌اند. کارگردان‌های شهیری چون فورد، هیچکاک، کوروساوا، هاوکس، وایلدر، وایلر، ایستوود، اسکورسیزی، نولان، ملویل و... از جمله سرگرمی‌سازان صاحب‌نام سینمای جهان هستند. بنابراین گرایش به عنصرسرگرمی در سینمای ایران نه تنها چیز غریبی نیست بلکه چرخاندن فرمان تولید فیلم‌ها به سمت جنس سینما در ریل‌گزاری‌های جدید است. البته وضعیت جدید در ابتدای راه است. ۴۰ سال علیه سرگرمی تبلیغ شده و ۴۰ سال تماشاگر داخلی «بدمن» سینما بوده است. ۴۰ سال سرگرمی محکوم شده و جای تماشاگر داخلی را فستیوال‌ها گرفته است. خلاصه این‌که دوسال است سینما تا حدودی دارد به نفس آن نزدیک می‌شود؛ پس حرکت به سوی جذب تماشاگر در اول راه است. هنوز غالبا نمی‌دانند وقتی حرف از سرگرمی می‌شود یعنی چه؟ هنوز بسیاری سرگرمی هنری را با اعتیاد که عامل تخدیر مغزهاست، اشتباه می‌گیرند. باید اول بپذیریم که سینما و کلا هنر یعنی کشش و جذابیت در دایره سرگرمی، سپس وارد پروسه سرگرمی چیست، بشویم. اما برویم سر اصل مطلب: فروش فیلم‌های امسال را نباید دست کم گرفت. از هر زاویه‌ای که به آن نگریسته شود، قابل دفاع است. در ایام پس از کرونا اگر کسی می‌گفت به زودی سینمای ایران به مدار استقبال باز خواهد گشت، می‌گفتند گوینده خیلی پرت است، ولی امسال به لحاظ آماری شاهد فروش مثال‌زدنی سینمای ایران بودیم. گرچه تشریح این آمار و ارقام نتایج چندان جالبی ندارد، چرا که این فروش‌ها در میدان سینمای کمدی اتفاق افتاده و نکته قابل نقد این‌که در دایره چند فیلم قابل ردیابی است. پس چرا فروش کنونی قابل دفاع است، به این دلیل واضح که اساسا گفتمان سینمای ایران را تغییر داده است. تا قبل مدیریت کنونی اساسا بحث تماشاگر و فروش فیلم‌ها در ادبیات سینمایی جایگاهی نداشت. این‌قدر که فلان فستیوال درجه چندم جهانی باعث فخر و اعتبار مدیران بود، وجود مردم در سالن‌های داخلی ارزش تلقی نمی‌شد. بنابراین، تغییر ریل‌گزاری‌ها به سمت تولید آثاری که مورد اقبال مخاطب داخلی قرار گیرد، ادبیات اقتصادی سینما را وارد فضای سینماکرد و حالا اگر مثلا جواد عزتی «تمساح خونی» را می‌سازد نه فقط خجالت نمی‌کشد بلکه در جشنواره فجر هم به او جایزه می‌دهند، یا این‌که اگر کمدی آبرومند و از جنس سرگرمی مانند «فسیل» ساخته می‌شود، سازندگانش با سری برافراشته در محیط سینما و رسانه ظاهر می‌شوند. اکنون دیگر فیلمساز ایرانی برای سری توی سرها در آوردن الزاما دنبال جوایز جهانی نیست (مبرهن است که دروازه جشنواره‌های جهانی هم بسته نشده و چنانچه کسی بخواهد از این مسیر و فرصت استفاده کند، محدودیتی وجود ندارد) چرا که قبلا هرکه می‌خواست فیلمی از جنس سینما و به منظور پر کردن اوقات فراغت مردم بسازد از قبل خود را مورد تهاجم می‌دید و پس از ساخت، جرات عرض اندام نداشت. اساسا تریبونی هم برای دیده شدن سرگرمی‌سازان در نسبت با تراژدی‌سازان و فیلمسازان جدی وجود نداشت که برعکس در همه جا لعن و نفرین می‌شدند. اما گرایش به وجوه سرگرمی در سینما یک خطر جدی در پی دارد که همانا «ابتذال» است. ولی نباید از ترس ابتذال به سرگرمی نزدیک نشد. بله مرز سرگرمی و ابتذال باریک است، ولی این دو رویکرد متفاوت است.

«جام‌جم» از ساخت فیلم ضدایرانی «هتل تهران» توسط رژیم صهیونیستی گزارش می‌دهد

تهران اسم رمز عملیات سینمایی موساد

در حالی که با وجود مخالفت‌های جهانی با ادامه تجاوز نظامی به غزه، اسرائیل تهاجم به مردم این منطقه را قطع نکرده، این کشور اشغالگر در جبهه دیگری علیه ایران می‌جنگد. این جبهه فرهنگی و هنری که البته از سال‌ها قبل علیه ایران گشوده شده، در اقدامی جدید در تدارک تولید فیلمی ضدایرانی به نام «هتل تهران» است. این اکشن با حال‌وهوایی دلهره‌آور قصد دارد شکست‌های اداره اطلاعات اسرائیل، موساد علیه اقدامات ضدایرانی‌اش در عالم واقعیت را به‌عنوان پیروزی برای این کشور معرفی کند. کلید فیلمبرداری هتل تهران در حالی در ماه می (اردیبهشت) زده می‌شود که کارگردانش، گای موشه چهارمین ساخته سینمایی‌اش را جلوی دوربین می‌برد و در خارج از این کشور هیچ شهرتی ندارد و کمتر دوستدار صنعت سینما او را می‌شناسد و حتی نامش را شنیده است.

جاسوس سیا فیلمنامه‌نویس شد

فیلمنامه «هتل تهران» را موشه با کمک بازل باسی و براساس طرحی از او نوشته است. باسی در حالی ادعای فیلمنامه‌نویس‌بودن دارد که قبل از این یکی از افسران عملیات ویژه سازمان سیا، اداره جاسوسی آمریکا بوده و همین نکته، باعث شده تا به قول معروف دم خروس بیرون بزند و مشخص شود پشت پرده تولید هتل تهران پول‌های دو سازمان سیا و موساد نهفته است. در ظاهر امر چهار شرکت مستقل فیلم‌سازی در تولید فیلم مشارکت دارند که از ناشناس‌ترین شرکت‌های بین‌المللی فیلم‌سازی هستند. حضور این سرمایه‌گذاران مجهول‌الهویه و بازل باسی در روند تولید هتل تهران، این گمانه‌زنی بسیار نزدیک به واقعیت را در بین اهل فن دامن زده که ساخت فیلم به دستور موساد و با چراغ سبز او پی گرفته خواهد شد.

شکست‌خوردگان دور هم جمع شده‌اند

نکته جالب دیگر درباره هتل تهران این است که برخلاف بسیاری از اکشن‌های دلهره‌آور سینما که ستارگانی مشهور را در نقش اصلی خود دارد، نقش محوری این فیلم را زاخاری لوی بازی می‌کند که جزو بازیگران درجه‌چندم سینما محسوب می‌شود. مشخص است سازندگان فیلم حتی نتوانسته‌اند نظر یک بازیگر معروف را برای حضور در اکشن ضدایرانی خود جلب کنند. لوی که در کارنامه‌اش فیلم شکست‌خورده اکشن و ابرقهرمانانه «شزم!» را دارد، در هتل تهران در نقش کاراکتری به نام «تاکر» ظاهر می‌شود. تاکر قبل از این مامور عملیات ویژه سازمان سیا بوده و حالا باید گروهی از ماموران این سازمان را در عملیاتی در قلب شهر تهران رهبری و هدایت کند. این عملیات قرار است انجام چند کار تخریبی علیه مواضعی در تهران باشد.

سکوت معنادار در تولید فیلم

در شرایطی که موشه از همکاری‌اش با زاخاری لوی ابراز خشنودی کرده و گفته بی‌صبرانه در انتظار شروع کار فیلمبرداری هتل تهران است، تحلیلگران منطقه‌ای نسبت به موفقیت سازندگان فیلم ابراز تردید جدی کرده‌اند و عقیده دارند این فیلم احتمالا فقط می‌تواند مورد پسند نیروهای افراطی و جنگ‌طلب در داخل اسرائیل قرار گیرد و خارج از این مکان، تماشاگری برای خود نخواهد داشت. ناظران به این موضوع جالب توجه استناد می‌کنند که خبر تولید هتل تهران به‌جز درج در چند سایت و نشریه ناشناخته سینمایی، حتی نمودی در نشریات معتبری چون ورایتی، اسکرین دیلی و هالیوود ریپورتر نداشته و این نکته نشان می‌دهد که این فیلم از ارزش و اعتباری برخوردار نیست. هرچند برخی نیز عقیده دارند به‌خاطر محتوای فیلم، سایت‌های حامی صهیونیسم تلاش می‌کنند این فیلم در سکوت خبری ساخته شود.

تهران واژه تکراری در تولیدات موساد

اما با بررسی اجمالی متوجه می‌شویم که در سال‌های اخیر حجم تولیدات سینمایی موساد به‌شدت افزایش یافته و یک اسم یعنی «تهران» در عنوان این آثار بسیار تکرار می‌شود. با توجه به گسترش پلتفرم‌های نمایش فیلم که به‌راحتی در دسترس عموم مردم است، سازمان جاسوسی رژیم صهیونیستی برنامه مفصلی برای توجیه شکست‌های خود در میدان مبارزه با نیروهای مقاومت به‌ویژه ایران را در تولیداتش دنبال می‌کند و تلاش دارد با نشان دادن جعلیات از ایران به‌عنوان کشوری جنگ‌طلب در افکارعمومی جهان تاثیر بگذارد. پس از ساخت سریال «تهران» توسط دانیل سیرکین که سال ۲۰۲۰ توسط اپل تی‌وی پخش جهانی شد و فیلم «لولیتاخوانی در تهران» به کارگردانی اران ریکلیس که سال ۲۰۲۳ ساخته شد و هنوز اکران نشده است؛ فیلم «هتل تهران» سومین فیلمی است که مشخصا با عنوان پایتخت ایران اسلامی ساخته می‌شود تا این عنوان در گوش علاقه‌مندان سینما تکرار شود تا موساد به اهداف ضدفرهنگی خود برسد.

> فیلمنامه «هتل تهران» را بازل باسی نوشته است. باسی در حالی ادعای فیلمنامه‌نویس بودن دارد که قبل از این یکی از افسران عملیات ویژه سازمان سیا، اداره جاسوسی آمریکا-سیا- و سازمان جاسوسی رژیم صهیونیستی- موساد- مستقیما با تولیدات سینمایی با این سوژه برای تاثیرگذاری بر افکارعمومی دست به‌کار شوند.

جعلیات؛ پشت عنوان تهران

اما اگر نگاهی به موضوعات فیلم‌هایی که با عنوان تهران توسط موساد تهیه می‌شود، بیندازیم با دو موضوع کلی روبه‌رو هستیم که موساد تلاش دارد با عنوان «تهران» آن را در ذهن مردم جهان نهادینه کند. اولین موضوع از منظر موساد ایجاد حاشیه برای دستیابی صلح‌آمیز ایران به انرژی هسته‌ای است. ایران که برای دستیابی به حق قانونی خود طی دو دهه اخیر تحت شدیدترین تحریم‌هاست و ملت ایران با مقاومت خود رشته‌های تحریم جهانی را پنبه کرده‌اند، باعث شده تا سازمان جاسوسی آمریکا-سیا- و سازمان جاسوسی رژیم صهیونیستی- موساد- مستقیما با تولیدات سینمایی با این سوژه برای تاثیرگذاری بر افکارعمومی دست به‌کار شوند. به‌جز فیلم «هتل تهران» که از اردیبهشت سال آینده با موضوع ماموریت رژیم صهیونیستی برای خرابکاری در روند دستیابی ایران به انرژی هسته‌ای ساخته خواهد شد، پیش از این مجموعه تلویزیونی «تهران» نیز بر همین موضوع متمرکز بود. در این مجموعه تلویزیونی که در ژانر ماجراجویی، درام و جاسوسی توسط رژیم صهیونیستی و با تهیه‌کنندگی موشه زوندر و عمری شنهر ساخته شد، داستان تامار رابینان، افسر اطلاعاتی اسرائیل که در یگان ۸۲۰۰ آمان موساد خدمت می‌کند، روایت می‌شود که برای غیرفعال ساختن یک رآکتور هسته‌ای در ایران ماموریت دارد. در حقیقت او به شکل دقیق، مأموریت خنثی‌سازی پدافند هوایی جمهوری اسلامی ایران را دارد تا پهپادهای اسرائیلی بتوانند یک رآکتور هسته‌ای را در ایران بمباران کنند و مانع از دستیابی ایران به بمب اتمی شوند.

ترویج دیدگاه غیرواقعی ستیزه‌جویی درباره زنان

دومین موضوعی که سازمان جاسوسی رژیم صهیونیستی در سال‌های اخیر روی آن تکیه کرده موضوع حقوق زنان است. این رژیم که در کانون توجه اطلاعاتی خود تلاش دارد تا با سوءاستفاده از زنان بتواند در ایران عملیات‌های روانی رقم بزند و سال گذشته نیز شاهد رد پای این سازمان جاسوسی در ناآرامی‌ها بودیم، حالا جهت جلب‌نظر جامعه جهانی برای جعل پایمال‌شدن حقوق زنان در ایران تلاش می‌کند تا با آثار سینمایی فضایی غیرواقعی را در تولیداتش دنبال کند. به‌طورمثال فیلم «لولیتاخوانی در تهران» بر همین اساس ساخته شده است. این فیلم که توسط شرکت وست‌اند به‌صورت مشترک توسط اسرائیل و ایتالیا ساخته شده و در بازار جشنواره فیلم کن هم عرضه گردید و هنوز به اکران عمومی درنیامده اقتباسی از رمانی به همین نام و روایتگر خاطرات آذر نفیسی از روزهای انقلاب فرهنگی در ایران و اخراج استادان زن از دانشگاه‌ها در سال‌های نخست پس از انقلاب ۱۳۵۷ است. در حقیقت لولیتاخوانی در تهران، در شکل ظاهری درباره ادبیات و داستان‌های معروف جهان است، اما نفیسی در کتاب خود به روایت‌های برساخته با محور سرکوب، زندانی و زندان‌بانی سخن می‌پردازد. او با ارجاع داستان‌های هزار و یک شب، لولیتا و... تلاش کرده تا زنان ایرانی را به نوعی شبیه لولیتا که اسیر دست مردان است نشان دهد. یا با ارجاع به کتاب «گتسبی بزرگ» از آرزوهای جوانانی می‌گوید که بعد از پیروزی انقلاب اسلامی و روی کار آمدن به قول او متحجرین، بر باد رفتند یا در فصل جیمز براساس نام هنری جیمز دوران جنگ تحمیلی را تحریف می‌کند.

برش

به هوش باشیم

با توجه به موارد یادشده، باید متوجه باشیم که جنگ ترکیبی سختی از سوی سازمان‌های جاسوسی آمریکا و اسرائیل آغاز شده و آنها تلاش دارند با توجه به تاثیرگذاری فرهنگی تولیدات سینمایی و تلویزیونی جعلیات را جای واقعیت در ذهن عموم مردم بگنجانند. از همین رو باید رسانه‌های مختلف کشور علاوه بر روشنگری و رصد چنین تهاجم‌های فرهنگی تلاش کنند تا این آثار در کمترین برخورد با مخاطب قرار بگیرد. متاسفانه در سال‌های گذشته شاهد بودیم که برخی از پلتفرم‌های نمایش داخلی بدون توجه به جنگ ترکیبی که از سوی آمریکا و اسرائیل رقم زده شده بسیاری از آثار هم‌راستا با جریان ضدفرهنگی موساد را برای مخاطبان داخلی به نمایش گذاشته‌اند. در حقیقت رفتاری که این پلتفرم‌های داخلی انجام می‌دهند با پخش تاکتیکی و رویکرد فیلم و سریال‌های ضد ایرانی و اسلامی و مروج اندیشه صهیونیست همسوست. بر همین اساس لازم است اخبار این سریال‌ها و فیلم‌ها رصد شود تا چنین آثاری سر از سکوهای نمایش فیلم داخلی در نیاورد تا فضایی سالم و ایمن برای خانواده‌ها در پلتفرم‌ها وجود داشته باشد. نمایش فیلم‌هایی همچون داستان‌های غیرمنتظره، پسر شائول، پیانیست، زندگی زیباست، مقاومت، فهرست شیندلر، منطقه بی‌طرف، سرزمین بی‌صاحب، لیست سیاه و... که درحقیقت به‌دنبال تطهیر چهره صهیونیسم و توجیه اشغالگری آنهاست این روزها به‌راحتی در پلتفرم‌های نمایش فیلم در دسترس است و همین مسأله موضوع نظارت جدی بر سکوهای نمایش فیلم را بیش از پیش جدی کرده است.

قاب

اتهام سرقت ادبی در آستانه اسکار

فیلم جاماندگان ساخته الکساندر پاین با فیلمنامه‌ای از دیوید هینگسون که در چند شاخه از نود و ششمین دوره جوایز اسکار ازجمله بهترین فیلمنامه اصلی نامزد دریافت جایزه شده با اتهام سرقت ادبی از سوی سایمون استفنسون، نویسنده آمریکایی مواجه شده است. در این فیلم پل جیاماتی در نقش یک معلم بدبین در یک مدرسه شبانه‌روزی بازی می‌کند که در تعطیلات کریسمس در مراقبت از پسر نوجوانی دچار مشکل می‌شود. به گفته سایمون استفنسون، نویسنده فیلمنامه آثاری چون لوکا و پدینگتون۲ این فیلمنامه شباهت‌های قابل‌توجهی به فیلمنامه تولید نشده او با عنوان فریسکو دارد که درباره یک متخصص اطفال بدبین است که در چند روز از یک بیمار نوجوان مراقبت می‌کند.

رویداد

تدوین کلیات برنامه‌های ۱۴۰۳ سازمان سینمایی

کلیات برنامه‌های سال ۱۴۰۳ سازمان سینمایی و موسسات تابعه متناظر به «سند چهارساله افق سیاست‌ها و راهبردهای سازمان، ابلاغ شده در سال ۱۴۰۰» بررسی و تدوین شد. این نشست تخصصی با حضور محمد خزاعی رئیس سازمان سینمایی، همه معاونین، مدیران کل سازمان و مدیران عامل و مسئولان تخصصی موسسات تابعه؛ بنیاد سینمایی فارابی، مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی و پویانمایی و گروه هنر و تجربه، موزه سینما، مؤسسه سینماشهر و انجمن سینمای جوانان ایران طی سه روز متوالی برگزار شد. هدف از این نشست ارزیابی عملکرد و آسیب‌شناسی مجموعه اقدامات سازمان سینمایی و مؤسسات تابعه در سال جاری بوده و افق سیاست‌های سازمان سینمایی که تا سال ۱۴۰۴ ترسیم و طراحی شد، مورد بررسی و ارزیابی جمعی قرار گرفت. بررسی افق آینده سینمای ایران، چشم‌اندازهای توسعه پایدار، نسبت سینمای ایران با تکنولوژی‌های جدید، توسعه زیرساخت به‌عنوان ضرورت اقتصاد سینما، ارتقای سطح کیفی نمایش فیلم‌ها در سینماها و... از جمله موضوعات بود که مورد بررسی قرار گرفت. در این نشست، مبانی، اهداف و اهم برنامه‌های پیش‌بینی شده برای سال ۱۴۰۳ بررسی و تدوین گردید و بیش از ۸۰ طرح به‌عنوان «اقدام اساسی سازمان سینمایی برای سال آینده» ارائه شد.

اکران

«آسمان غرب» ۱۶ دقیقه کوتاه شد

محمد عسگری، کارگردان فیلم سینمایی «آسمان غرب» درباره تغییرات نسخه اکران عمومی نسبت به نسخه جشنواره‌ای فیلم گفت: نسخه‌ای که برای عرضه در اکران عمومی آماده شده، چیزی حدود ۳۰ تا ۴۰ درصد در زمینه تدوین، نسبت به نسخه جشنواره تغییر کرده که این تغییرات روی زمان فیلم هم تاثیر گذاشته است. در مجموع می‌توان گفت نسخه جشنواره‌ای «آسمان غرب» برای اکران عمومی، حذف و اضافه‌های بسیاری داشته است. وی افزود: نسخه جشنواره‌ای حدود ۱۱۷ دقیقه بود که حالا با احتساب تیتراژ، به یک نسخه ۱۰۱ دقیقه‌ای رسیده‌ایم؛ به همین دلیل این دو نسخه تفاوت‌هایی با یکدیگر خواهد داشت. روایت فیلم، روان‌تر شده و ارتباط بهتری با مخاطب برقرار می‌کند. فکر می‌کنم برای اکران مردمی و مخاطبان عام، نسخه فعلی، بهتر از نسخه‌ای است که در جشنواره فجر رونمایی شده بود. در بخش جلوه‌های ویژه رایانه‌ای و فضای بصری فیلم هم اتفاقات ویژه‌ای رخ داده است و بسیاری از صحنه‌هایی که برای رسیدن به یک کیفیت مناسب نیاز به ترمیم داشت، اصلاح شد تا نسخه با کیفیت‌تری به اکران عمومی برسد.